

פניני השבוע

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, פרשת אמור תשע"ב

אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וגו' (כ"א - א')

איתא במדרש רבה (פרשה כ"ו): מלמד שהראהו הקדוש ברוך למשה דור דור ושופטיו, דור דור ומנהיגיו. ושאל הרה"ק רבי ש"ב מפרשיסחא זיע"א, מפני מה הראה לו הקב"ה קודם את הדור ואחר כך את מנהיגיו? והשיב: כי לו היו מראים למשה רבינו תחילה את המנהיגים העתידים לקום בכל דור ודור והיה רואה אותי ביניהם, בוודאי היה תמה "האם גם שמחה בונים מנהיג הדור"? משום כך הראה לו הקב"ה תחילה את כל הדורות, וכאשר ראה את ירידת הדורות שוב לא תמה כלל כאשר ראה גם אותי בין המנהיגים.

אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וגו' (כ"א - א')

אמחז"ל (סוכה נ"ב) "כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו", ויש לפרשו כך, כל מי שמדמה בנפשו שהוא יותר גדול מחבירו והוא לקוי במדת הגיאאות, זהו מחמת התגברות יצה"ר עליו. וזה שמרמז כאן רש"י ז"ל, "להזהיר גדולים על קטנים", כלומר להזהיר את אלו המדמים בנפשם שהם גדולים, להזהירם על מדת הקטנות והענוה.

(הרה"ק רא"י מסאדיגורא זיע"א)

אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וגו' (כ"א - א')

איתא בגמרא "כל התולה בזכות אחרים תולין לו בזכות עצמו", דהיינו כשמחזיק עצמו שאין לו שום זכות לבקש עבור זה איזה דבר ותולה זאת בזכות אחרים, נותן לו הקב"ה מבוקשו בזכות עצמו. וזה הרמז בפסוק "אמר אל הכהנים" מהו לאמר להם בני אהרן" שאתם בני אהרן ויש לכם זכות אבות ואל תבקשו בזכות עצמכם, כי אם בזכות אבות, ואז ע"ז "ואמרת אליהם" תוכל לומר שנענו בזכות עצמם.

(קדושת יום טוב)

ומן המקדש לא יצא (כ"א - י"ב)

הפסוק רומז שעל האדם להיזהר שלא יסיח דעתו מהקב"ה, ותמיד יהיה דבוק בו בקדושה, בבחינת "שויתי ה' לנגדי תמיד", "ומן המקדש לא יצא".

(הבעש"ט הקדוש זיע"א)

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל (כ"ב - ל"ב)

עוון חילול ה' הוא העוון החמור ביותר, חמור אף יותר מעבודה זרה, ואמרו עליו חז"ל, שאין כח ביום הכפורים לכפר עליו, ולא בתשובה ולא במירוק היסורים, אלא אך ורק במיתה, חלילה. אבל מצינו תקנה לחילול ה' וזה בקידוש ה', ואין הכוונה שימות על קידוש ה' חלילה, אלא שיחיה ויקדש שם שמים בהנהגתו ובהליכותיו, וזה שנאמר כאן בפסוק, "ולא תחללו את שם קדשי", ואם חלילה נכשלתם וכן חיללתם, מה תקנתכם, "ונקדשתי בתוך בני ישראל" - בקידוש השם.

(רבינו בחיי זיע"א)

ונקדשתי בתוך בני ישראל (כ"ב - ל"ב)

איתא בגמרא (ברכות כ"א עמוד ב') אמר רב אדא בר אהבה, מנין שאין היחיד אומר קדושה שנאמר "ונקדשתי בתוך בני ישראל", כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה, כתיב הכא "ונקדשתי בתוך בני ישראל" וכתיב התם (במדבר ט"ו) "הבדלו מתוך העדה הזאת", מה להלן עשרה אף כאן עשרה. מכאן רואים את גודל ערכו וחשיבותו של כל איש מישראל, שהרי אף אם יתכנסו יחדיו תשעה גאוני עולם צדיקים וחסידים, לא ניתן להרכיב מהם "מנין" לתפילה בציבור, ואילו עשרה יהודים פשוטים, אף אם הם עמי הארצות, יכולים להצטרף למניין ולאמירת "קדושה".

הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זיע"א

וספרתם לכם ממחרת השבת (כ"ג - ט"ו)

"וספרתם לכם", לטובתכם ולצורככם, כי בני ישראל היו משוקעים במ"ט שערי טומאה בצאתם ממצרים, ובאמצעות ספירת העומר התעלו דרגה אחר דרגה, נטהרו והזדככו, ודבר זה שב וחוזר על עצמו מידי שנה בשנה.

אור החיים הקדוש זיע"א

וספרתם לכם ממחרת השבת (כ"ג - ט"ו)

ר"ל דאפי' כאשר האדם מקדש ומטהר עצמו במותר לו ועושה מה"לכם" - עניני הגשמיות - עבודה ראויה שמעלה הכל לקדושה בחי' "וספרתם" מל' ספיר ויהלום, אעפ"כ "ממחרת השבת" ר"ת מה ר' לענוה צריך שיהא עניו ושפל בעיני עצמו ולא יחזיק טיבותא לנפשיה.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

כי כל איש אשר בו מום לא יקרב וגו' (כ"ה - י"ח)

מי שמחזיק עצמו שהוא "כל איש" אדם שלם ומושלם היודע הכל, סינן הוא "אשר בו מום", שהוא מלא וגדוש חסרונות ומגרעות, ולכן "לא יקרב" אין לו התקרבות לא עם השי"ת ולא עם הבריות.

(הרה"ק ר"מ מפרעמילאן זיע"א)

פניני השבת

מתנה טובה יש לי ושבת שמה

אמחז"ל (שבת י"ע"ב) "אמר הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל לך והודיעם", ותמהו המפרשים מה שייך "מתנה יש לי", והלא מתנה הוא ברשות המקבל, היה צריך לומר "מתנה טובה היתה לי", אלא י"ל מתנת השבת מונחת בידי הקב"ה, ובכל שבת הוא נותנה מחדש לבני ישראל.

(הרה"ק רמ"ש מבויאן זיע"א)